

[Simonsen.]

mægtige Bygning. Men uagtet denne kolossale Bygning har kostet en 5—6 Mill. Kr., viser det sig nu, at der ikke er Plads til den kvindelige Betjening, som der nødvendigvis skal være ved et saadant Sygehus. Det er i højeste Grad mærkeligt, ligefrem opsigtsvækkende; men saa har Ministeriet grebet til den Udvej at sige til Halvdelen af Pigerne, Husassistenterne, som var i Statens Tjeneste og flyttede med Hospitalet ud til den nye Bygning, at de selv maa sørge for Værelse og Logi i Byen, og derfor faar de saa 12 Kr. om Maaneden. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om han tror, at en arbejdende Kvinde, eller i det hele taget nogen, her i København kan faa et møbleret Værelse med Seng og Varme og Lys, som de har Krav paa, for 12 Kr. om Maaneden. Det er sikkert ganske umuligt. Skal man have et Værelse til den Pris, bliver det kun et koldt Pulterkammer under Hanebjælkerne i en Sidegade. Det bliver et Værelse, som ingen arbejdende Kvinde kan være tjent med, og som først og fremmest i alt Fald Staten ikke kan være tjent med at byde nogen af sine Funktionærer. Hvis der ikke er Plads og ikke kan skaffes Plads derude paa Hospitalet, men Staten maa lade sine Tjenestefolk indkvartere i Byen, maa Staten eller den højtærede Minister leje Værelser ude i Byen og anwise dem til de paagældende og sige: Her kan I bo under saadanne Forhold, at I kan være tjent dermed. At spise dem af med 12 Kr. om Maaneden og sige: saa maa I selv sørge for Bolig! er ganske uanstændigt. I Virkeligheden er det en maskeret Lønreduktion, en meget betydelig Lønnedsættelse, der foreligger, altsaa for saa vidt i god Overensstemmelse med Ministeriets Arbejderprogram. Men det bør paatales, at Staten anvender denne Fremgangsmaade. Det bør ikke finde Sted. Vi ser ofte i Bladene i disse vanskelige Tider Familier avertere efter Piger, som kan ligge hjemme om Natten. Man har ikke Raad til at skaffe dem Værelse, Tiderne er vanskelige, det bliver for dyrt, saa vil de paagældende ikke have Raad til at holde Medhjælp. Det er beklageligt, at man maa se disse Annoncer; men Staten kan ikke være bekendt at skulle til at avertere: En Pige kan faa Plads paa Statens Militærhospital, men hun maa kunne ligge hjemme. Det er ganske uanstændigt og bør paatales.

Ved Siden deraf er der ogsaa tænkt paa Lønnedsættelse paa anden Maade, idet det nemlig er meddelt Hospitalet, at hvis der skal antages nye Piger, hvis f. Eks. nogle af dem, som faar denne betydelige Lønreduk-

tion, dem med de 12 Kr. til Værelse, skulde finde paa at flytte, maa Hospitalet ikke antage Piger til højere Løn end 45 Kr. om Maaneden. Hvis de saa selv skal holde sig med Værelse i Byen og dertil kun faar 12 Kr., maa de af deres Løn lægge 15—18 Kr. til, mindst, for at faa et Værelse, de kan være tjent med, og saa er de altsaa i Virkeligheden nede paa en Løn af et Par og tredive Kroner om Maaneden, ja, endogsaa mindre. Det kan Staten ikke være bekendt at byde arbejdende Kvinder.

Jeg spurgte ude paa Hospitalet, om det virkelig forholdt sig rigtigt, og der blev svaret — det var en Fuldmægtig, jeg talte med —, at det var rigtigt nok, men Hospitalet havde i øvrigt ikke noget med det at gøre, det var beordret fra Ministeriet, at saaledes skulde det være. Der har ikke fundet nogen som helst Forhandling Sted med Hospitalets kvindelige Personale angaaende disse Værelser i Byen og det Vederlag af 12 Kr., som de faar derfor, det er noget, den højtærede Minister selv har bestemt; han har simpelt hen dikteret, at saadan skulde det være, og ikke fundet Anledning til at forhandle med de paagældende eller til blot at give dem Lejlighed til at fremføre rimelige Ønsker. Det drejer sig om en 12—13 Personer af det kvindelige Personale, og de vilde sikkert ikke finde sig i det, hvis ikke Tiderne var saa vanskelige, men det er maaske ogsaa det, den højtærede Minister har regnet med, da han foretog denne Nedsækering, som jeg mener er ganske uforsvarlig. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at dette Forhold hurtigst muligt bliver ændret, saaledes at Staten anviser disse Kvinder, der arbejder i dens Tjeneste, Værelser ude i Byen og ikke spiser dem af med 12 Kr. og siger: Nu kan I selv gaa hen og skaffe jer et Værelse, og kan I ikke faa noget for mindre end 30 Kr., saa kan I selv lægge til af jeres Løn.

Helt anderledes optræder det Militærvæsen, som den højtærede Forsvarsminister repræsenterer, paa andre Omraader. Jeg har netop i de sidste Dage set en Notits, der gaar Pressen rundt, og som stammer fra „Frederiksborg Amts Avis“, altsaa et Blad, som er Militæret venligt sindet i enhver Henseende. Dette Blad fortæller, at Remontekommissionen har været ude at købe Heste til Staten, og bl. a. har man i Hillerød købt en smuk rød Vallak til Hæren. Sælgeren forlangte 700 Kr. for Hesten, men Remontekommissionen bestemte, at han skulde have 800 Kr. for den, altsaa 100 Kr. mere, end han vilde sælge den for, og da dette blev forelagt Manden, sagde